

NACIONALNI CENTAR ZA VANJSKO
VREDNOVANJE OBRAZOVANJA

Identifikacijska
naljepnica

PAŽLJIVO NALIJEPI

HRVATSKI JEZIK

viša razina

KNJIŽICA TEKSTOVA

HRV A IK-4 D-S005

HRVA.05.HR.R.K4.08

12

Hrvatski jezik

Prazna stranica

HRV A IK-4 D-S005

99

OPĆA UPUTA

U ovoj se **knjižici** nalaze tekstovi povezani sa skupinama zadataka iz **ispitne knjižice**.

Uz **prvi tekst** vezani su zadatci od 1. do 16.

Uz **drugi tekst** vezani su zadatci od 17. do 33.

Uz **treći tekst** vezani su zadatci od 34. do 50.

Uz **četvrti tekst** vezani su zadatci od 51. do 65.

Želimo Vam puno uspjeha!

Ova knjižica ima 8 stranica, od toga 2 prazne.

HRV A IK-4 D-S005

99

Hrvatski jezik

Tekstovi

S **prvim tekstom** povezana je skupina od 1. do 16. zadatka iz **ispitne knjižice** koji se nalaze na stranicama od 4. do 7.

Prvi tekst

Mrtva luka

Znam: ima jedna mrtva luka,
I ko se u njoj nađe
Čuti će ujutro pjevanje ćuka
I vidjet će umorne lađe.

Brodovi u njoj vječito snivaju
Kako se brodi,
Al njihova sidra mirno počivaju
U plitkoj vodi.

I tako u snovima gledaju sreću,
A plovit se boje.
Na jarbole šarene zastave među
I – stoje.

Dobriša Cesarić

HRV A IK-4 D-S005

00

Hrvatski jezik

Tekstovi

S **trećim tekstom** povezana je skupina od 34. do 50. zadatka iz **ispitne knjižice** koji se nalaze na stranicama od 12. do 15.

Treći tekst

(...)

GIGA (*za vrijeme ovih Markovih riječi poodmakne malo svoju glavu od njegove, onda se i njena ruka makinalno spusti s njegova ramena...*): Ništa nije tako tužno kao ova moja velika sreća danas!

MARKO (*nije čuo što je rekla, ostao je u svojim mislima i nastavi da ih razvija*): Evo tebe, uzmi, na primjer, tebe. Mjesto da se prostreš preda mnom kao ćilim, onakva kakva jesi, da vidim šta je na tebi vrijeme ubilježilo, šta su ljudi raznijeli dlanovima i koljenima, a ti od časa do časa nešto priznaš, nešto zatajiš, nešto opet prevrneš, da mi izgledaš poput kabanice jedne, sašite od tisuće krpa, što se iskazuje da je kraljevski plašt, jer je u nju zalutalo parče grimiza. Jer, eto, otkada sjedimo ovdje, pa šta si mi rekla o sebi? Šta si mi iskreno priznala? Puštaš me da plovim za nekim čudnim tragovima koje brkaš mekim riječima i posmijesima, ostavljaš me da lovim magle neke neizvjesne koje rastjeruješ uzdasima da ih ne dohvatim. A ja se bojim da te otvoreno pitam, jer je pitoma laž među nama. Jer sumnja je uvreda, jer pitanje je nedostojnost. Kao da ti nisi žena kao svaka druga, izložena svojim nemirima i nasrtajima onih koji te hoće.

GIGA (*iskreno, toplo*): Pa upitaj, dragi, pitaj za sve, otvoreno, bez zaobilaženja.

MARKO (*naglo, nestrpljivo*): I na sve ćeš mi odgovoriti?

GIGA (*pođe dva-tri koraka i okrene se*): Na sve. Kako bolje znam i mogu.

(...)

Milan Begović, *Bez trećega*

HRV A IK-4 D-S005

Hrvatski jezik

Tekstovi

S **četvrtim tekstom** povezana je skupina od 51. do 65. zadatka iz **ispitne knjižice** koji se nalaze na stranicama od 16. do 19.

Četvrti tekst

Tada tužilac ustade i, vrlo ozbiljno, glasom koji mi se učini zaista potresenim, upre pstom u mene i izusti polagano: – Gospodo porotnici, sutradan nakon smrti svoje majke, ovaj je čovjek otišao na kupanje, upustio se u nedopušten odnos i smijao se gledajući jednu filmsku komediju. Nemam više što da vam kažem. – Kad je sjeo, u sudnici je svejednako vladao muk.

(...) Moj branitelj, na rubu strpljenja, dignu ruke tako da mu rukavi spadoše i otkriše nabore uškrobljene košulje, te uzviknu: – Je li on, na kraju krajeva, optužen zbog toga što je pokopao majku ili zbog toga što je ubio čovjeka? – Publika se nasmija. Ali tužilac ponovo ustade, zaogrnu se svojom togom i izjavi da bi čovjek morao biti naivan kao časni branitelj pa da ne osjeti kako između ta dva niza činjenica postoji duboka, potresna i bitna veza. – Da – uzviknu iz sveg glasa – ja optužujem ovoga čovjeka da je sa zločinačkim srcem pokopao svoju majku. – Čini se da se ta izjava snažno dojmila općinstva. Moj branitelj slegnu ramenima i obrisao znoj što mu je oblio čelo. Ali reklo bi se da je i sam bio uzdrman, pa shvatih da mi se loše piše.

Suđenje je prekinuto. Kad sam izlazio iz Palače pravde i spremao se da se popnem u kola, razabrah ponovo načas miris i boju ljetne večeri. U mraku svoga zatvora na kotačima ponovo sam raspoznavao, jedan za drugim, kao da dopiru s dna mog umora, sve one poznate glasove voljenoga grada i određena sata kad sam ponekad bio zadovoljan.

(...)

Albert Camus, *Stranac*

HRV A IK-4 D-S005

Hrvatski jezik

Prazna stranica

HRV A IK-4 D-S005

99